

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 18C/179/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315203378
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Gildeinová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8315203378.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Ivetou Gildeinovou v právnej veci žalobcu Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 10, Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným 1) I. S., nar. X.X.XXXX, bytom Š. XXXX/XX, G., t.č. C. XXXX/XX, G., 2) S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXXX, G., t.č. XXX X. Z., K. XX X C. K., Š. o zaplatenie 8 933,68 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaní v 1. a v 2. rade súd povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 8 200 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8 200 eur od 14.8.2014 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a v 2. rade v rozsahu 83,58%.

O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovaného v 1. rade voči žalobcovi súd nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 30.03.2015 na tunajší súd žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie sumy 8933,68 eur s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania, z dôvodu nevrátenia poskytnutého úveru na základe Zmluvy o úvere zo dňa 16.01.2013.

2. Podanú žalobu odôvodnil, na základe zmluvy o stavebnom sporení bola so žalovanými dňa 16.01.2013 uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 8300 eur. Úroková sadzba mimoriadneho medziúveru bola dohodnutá vo výške 6,59% a úroková sadzba stavebného úveru bola 4,75% ročne. Úroková sadzba úroku z omeškania pri mimoriadnom medziúvere bola 5% ročne a pri stavebnom úvere vo výške 3% ročne. Podľa Zmluvy sa žalovaní zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 45,58 eur a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 11,98 eur. Podľa Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov v pravidelných mesačných splátkach vo výške 57,56 eur. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškani, žalobca ich listom zo dňa 24.07.2014 odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval ich na úhradu dlžnej sumy, a to v lehote 7 dní. Žalovaní na výzvu nereagovali, k splneniu jeho záväzku nedošlo ani po termíne odstúpenia od zmluvy. Ku dňu odstúpenia dlh žalovaných predstavuje sumu 8893,89 eur a dlžná suma pozostáva z istiny 8300 eur, z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 593,89 eur. Odstúpenie nadobudlo účinnosť dňa 18.08.2014, pričom k tomuto dňu dlžná suma predstavovala čiastku 8933,68

eur a pozostávala z istiny 8300 eur a z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 633,68 eur. Keďže k úhrade dlžnej sumy zo strany žalovaných doposiaľ nedošlo, domáha sa zaplata pohľadávky prostredníctvom žaloby podanej na súd.

3. Žalovaný v 1. rade sa vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že v rámci vyporiadania BSM bola dlh zo stavebného úveru povinná dosplácať žalovaná v 2. rade, ktorá sa k podanej žalobe nevyjadrila,

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o úvere č. XXXXXXXX X XX, Odstúpením od zmluvy zo dňa 24.07.2014, výpismi z účtu odstúpeného medziúveru žalovaných, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre FO, Sadzobníkom poplatkov pre FO, vyčíslením pohľadávky, vyjadreniami žalobcu, výsluchom žalovaného v 1. rade a zistil nasledovný skutkový stav.

5. Dňa 16.01.2013 na základe Zmluvy o stavebnom sporení bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej žalovaným poskytnutý mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX v sume 8300 eur. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,59% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 45,58 eur a do pridelenia cieľovej sumy mesačné splátky vo výške 11,98 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa žalovaní zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov v pravidelných mesačných splátkach vo výške 57,56 eur.

6. Listom zo dňa 24.07.2014 žalobca odstúpil od úverovej zmluvy a vyzval žalovaných v 1. a 2. rade, aby v lehote 7 dní vrátili zostatok úveru. K tomuto dátumu dlžná suma predstavovala sumu 8893,89 eur, pozostávala z istiny 8300 eur a z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 593,89 eur.

7. Podľa čl. X, bod 10.19.1 Úverovej zmluvy; odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

8. Odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinnosť dňa 18.08.2014 a k tomuto dňu dlžnú suma činila čiastku 8933,68 eur a pozostávala z istiny 8300 eur a z nezaplatených úrokov za úver a z nezaplatených poplatkov vo výške 633,68 eur.

9. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 06.11.2017 uviedol, že vyjadrenia žalovaného v 1. rade sú bezpredmetné, a to vzhľadom k tomu, že úver bol poskytnutý za trvania manželstva a žalovaní v 1. a 2. rade a aj naďalej ostávajú účastníkmi konania. Žalobca preto trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

10. Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, k uzatvoreniu zmluvy o úvere medzi stranami sporu došlo. Zároveň však uviedol, že v rámci vyporiadania BSM rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20.09.2016, č.k. 15C/277/2015-58 došlo medzi ním a bývalou manželkou, žalovanou v 2. rade k dohode, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala splácať pôžičku zo stavebnej sporiteľne. On bol zase zaviazaný splácať iné úvery či pôžičky. Žalovaná v 2. rade žije v Škótsku, kde poberá sociálne dávky, preto nevedel uviesť dôvod, prečo neplatí. Jeho mesačný príjem dosahuje sumu minimálnej mzdy, iný príjem nemá. Žije v spoločnej domácnosti s družkou, s ktorou sa stará o dve maloleté deti vo veku 3 roku a 6 mesiacov. Priateľka poberá iba rodičovský príspevok. Z jeho príjmu je mu mesačne zrážaná suma 30-40 eur na základe príkazu exekútora a sumou 50 eur mesačne uhrádza ďalšiu pôžičku. Ďalej spláca za žalovanú v 2. rade čiastku 2000 eur a to po 40 eur mesačne. Na maloleté deti z manželstva so žalovanou v 2. rade platí mesačne výživné v sume 60 eur. So súčasnou rodinou žije v podnájme, za ktorý platí mesačne 134 eur a 60 eur na energie. Má zvýšené výdavky na lieky, nakoľko má kožné ochorenie. Teda nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu dlhu, ktorý by mala zaplatiť žalovaná v 2. rade.

11. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. 18C 171/2015 zo dňa 16.10.2018. Uznesením Krajského súdu v Prešove č. 10Co 46/2018 zo dňa 16.10.2018 bol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej vyhovujúcej časti ako aj výrok o náhrade trov konania zrušený a vec v rozsahu zrušenia bola vrátená súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení hore citovaného rozhodnutia uviedol, že rozsudok je potrebné v napadnutej vyhovujúcej časti pre porušenie práva oboch žalovaných na spravodlivý súdny proces zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie na nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie napriek vedomosti o tom, že žalovaná v 2. rade sa trvalo zdržiava v

zahraničí (v Škótsku) na konkrétne žalovanou v 2. rade uvedenej adrese doručoval písomnosti buď oznámením na úradnej tabuli súdu, resp. na registrovanú adresu trvalého bydliska žalovanej v Registri obyvateľov SR, pričom § 106 ods. 1 písm. a) CSP explicitne hovorí „ak adresát neuviedol inú adresu na doručovanie“ pričom táto iná adresa bola súdu prvej inštancie známa. Súd prvej inštancie aj podľa referátu z č. I. 72 sa pokúsil zaslať žalovanej v 2. rade žalobu spolu s prílohami vrátane platobného rozkazu na jej adresu v Škótsku. Výsledok doručovania však nie je známy, nakoľko v spisovom materiáli sa nenachádza ani doručenka pre žalovanú v 2. rade, resp. neprevzatá zásielka, ktorou boli tieto písomnosti doručované žalovanej v 2. rade na adresu v cudzine. Súd prvej inštancie bez toho, aby šetril výsledok doručovania týchto písomností žalovanej v 2. rade v cudzine, resp. reklamoval doručovanie tejto zásielky u poštového doručovateľa, ďalej postupoval v súlade s ust. § 116 ods. 2 CSP, kde rovnako rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj predvolanie, na ktorom bol tento rozsudok vyhlásený neboli doručované žalovanej na ňou uvedenú adresu v cudzine, ale na adresu podľa Registra obyvateľov SR. Tým, že súd prvej inštancie pri doručovaní súdnych písomností nepostupoval zákonným spôsobom odňal nielen žalovanej v 2. rade ale aj žalovanému v 1. rade, ktorý svoju obranu založil na prevzatí pohľadávky žalovanou v 2. rade v rámci vyporiadania ich zaniknutého BSM možnosť konať pred súdom, čím porušil ich právo na spravodlivý proces garantovaný článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach. V ďalšom konaní odvolací súd uložil súdu prvej inštancie primárne zákonným spôsobom doručiť všetky písomnosti žalovanej v 2. rade a následne opätovne rozhodnúť rozsudkom v časti, ktorá bola uznesením odvolacieho súdu zrušená. Zároveň mu uložil rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

12. Súd návrh, prílohy, poučenie, uznesenie s výzvou zaslal žalovanej v druhom rade na adresu v Škótsku. Tieto listiny si žalovaná prevzala dňa 23.4.2019. V stanovenej lehote sa k žalobe a prílohám nevyjadrila. Predvolanie na pojednávanie na deň 24.9.2019 si žalovaná v druhom rade prevzala dňa 12.6.2019. Na pojednávanie dňa 24.9.2019 sa nedostavila žiadna zo strán sporu, pričom žalobca svoju neúčast' ospravedlnil.

13. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.,

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Z listinných dôkazov predložených žalobcom (najmä výpisov z účtu a prehľadu o úhradách žalovaného ako aj z jeho vyjadrení) mal súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovaným v 1. a 2. rade celkovo z úveru sumu 8300 eur a z tejto sumy bola na poplatok za spracovanie úveru odrátaná suma 100 eur, teda žalovaným bola poskytnutá suma 8200 eur.

17. Súd právne posúdil vec tak, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva, ktorá je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 OZ .

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Je síce pravda, že úverová zmluva je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku, avšak pokiaľ je jej účastníkom spotrebiteľ, majú ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv (obsiahnuté v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka) prednosť pred ustanoveniami Obchodného zákonníka o zmluvnom type. Aj keď vo všeobecnosti je Občiansky zákonník považovaný za lex generalis, kým Obchodný zákonník za lex specialis, toto platí len vo vzťahu k všeobecnej

úprave zmluvných vzťahov. Pokiaľ ide o osobitnú úpravu spotrebiteľských vzťahov, tieto ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať aj vtedy, ak sa zmluvný vzťah inak spravuje Obchodným zákonníkom. To neznamena, že by bol celý zmluvný vzťah podriadený režimu Občianskeho zákonníka a že by úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v Obchodnom zákonníku stratila akékoľvek opodstatnenie. Zväzkový vzťah upravený ako zmluvný typ v Obchodnom zákonníku sa aj naďalej spravuje ustanoveniami o tomto zmluvnom type ako aj ďalšími ustanoveniami tretej časti Obchodného zákonníka, avšak (ak ide súčasne o spotrebiteľský vzťah) len pokiaľ, pokiaľ je ich uplatnenie v súlade s osobitnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa, teda najmä pokiaľ to nie je v neprospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Keďže úverová zmluva medzi žalobcom a žalovaným spĺňa definičné znaky spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zo samotnej zmluvy vyplýva, že poskytnutý úver bol účelovo viazaný na stavebné účely týkajúce sa zabezpečenia či zveľadenia bývania pre žalovaného, teda nie jeho obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, pričom žalobca v konaní netvrdil ani nepreukázal opak), súd posúdil súlad uplatnených nárokov žalobcu s ustanoveniami Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

18. Zo žalobcom predloženej žaloby zo dňa 23.03.2015 súd zistil, že žalobca si okrem istiny uplatnil aj úroky a poplatky v celkovej sume 633,68 eur, o ktorých už bolo rozhodnuté a v tejto časti bola žaloba žalobcu právoplatne zamietnutá.

19. V ostatnej časti súd zobral do úvahy, že žalovaní čerpali od žalobcu titulom úveru sumu 8200 eur. Preto súd priznal žalobcovi reálne čerpaný úver vo výške 8200 eur. Pokiaľ ide o obranu žalovaného v 1. rade, že predmetnú pohľadávku bola v rámci vyporiadania BSM povinná dosplácať žalovaná v 2. rade, je potrebné uviesť, že vyporiadanie pohľadávok a dlhov, ktoré vznikli za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vykonávané pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, sa týka iba vzťahu medzi manželmi a nezasahuje nijako do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V danom prípade dlh žalovaných voči žalobcovi vznikol za trvania manželstva, Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. účastníkom konania o vyporiadanie BSM nebola, teda rozhodnutie o vyporiadaní BSM do jej práv nijako nezasahuje. Preto súd na zaplatenie dlžnej sumy zaviazal oboch žalovaných spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu.

Súd zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8 200 eur od 14.8.2014. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol a v tejto časti je rozhodnutie súdu právoplatné.

20. Keďže sa žalovaní s plnením svojho peňažného záväzku dostali do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy 8200 eur v žalobcom požadovanej výške 5 % ročne a to odo dňa nasledujúceho po účinnosti odstúpenia od zmluvy.

21. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 8933,68 eur s príslušenstvom. Súd žalobe čo do sumy 8200 eur s príslušenstvom vyhovel a žalobu vo zvyšnej časti zamietol. Úspech žalobcu v konaní tak predstavuje 91,79 % a úspech žalovaných predstavuje 8,21 %.

Teda medzi pomerom úspechu žalobcu a jeho neúspechom, je rozdiel v jeho prospech a žalobcovi vznikol nárok na pomernú náhradu trov konania. Vzhľadom na pomer úspechu v konaní preto súd v zmysle uvedených zákonných ustanovení priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 83,58 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný v prvom rade, pretože súd jeho odvolaniu vyhovel a preto by mu patrila náhrada trov odvolacieho konania. Avšak žalovanému v prvom rade žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, preto mu súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.